

ganske urimelig Vurdering af det Væderlag for dette Arbejde, som Rigsdagsmændene faar. Jeg har ironiseret over, at disse Domme og deres Berettigelse igennem det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Ord har fundet en Talsmand her i Salen; og det beklager jeg i og for sig. Men overfor det ærede Medlem har jeg ikke søgt at anvende nogen som helst Form for Ironi — det indbød hans Udtalelser jo ikke til —, lige saa lidt som jeg har villet forekaste ham hans Ungdom eller hans manglende Anciennitet; det er en fuldkommen Misforstaaelse. Men jeg har sagt til det ærede Medlem, at naar han kunde gøre visse Presseorganers Bedømmelse af Rigsdagen til sin Bedømmelse, saa maatte det ligge i, at det ærede Medlem endnu ikke — og det kræves der jo nogen Tid til, saa det bebrejder jeg ham ikke — har arbejdet sig ind i Rigsdagsgeringen saaledes, som den former sig for en travlt beskæftiget Rigsdagsmand. Det betyder aldeles ikke, at jeg bebrejder det ærede Medlem noget som helst; tværtimod, det betyder, at jeg søger at forstaa ham, og det ærede Medlem ved jo nok, at dette at forstaa det er at tilgive. Jeg er fuldkommen klar over, at Pressens Vurdering ingenlunde er uden Betydning; det gælder skam ikke blot Vurderingen af Rigsdagsarbejdet, det gælder paa mange, mange andre Omraader, hvor Pressens Arbejde og Vurdering ikke blot er af Betydning, men vistnok egentlig lidt af større Betydning, end der egentlig kunde tilkomme denne Vurdering paa Baggrund af den Sagkundskab, hvorpaa den hviler. Jeg tror dog ikke, vi ud fra denne Vurdering, som denne eller hin Presse eller den her under Møderne sædvanlig tilstedeværende Presse maatte øve, skal lade os forlede til at forkaste de Arbejdsformer, som den danske Rigsdag gennem flere Menneskealdre er naaet frem til. Jeg tror, det vil være meget vanskeligt at omforme dem paa afgørende Maade, medmindre man med det samme vil skride til en væsentlig, en dybtgaaende Omformning af selve Rigsdagen. Men hvis det skal gøres, kan det gerne være, at man føres ind paa Veje, hvor man ikke tør paaregne Følgeskab ret langt af det ærede Medlem og det Parti, han tilhører. Derfor er det, jeg synes, at den Kritik, der saaledes er kommet frem, er kortsynet, og den er, synes det mig, Sagen, som vi her behandler, ikke i synderlig Grad vedkommende.

Jeg maa til sidst sige til det ærede

Medlem, at jeg interesserer mig i høj Grad for, om vi kunde naa til en Formindskelse af Rigsdagsmændenes Tal her i Landet. Naar det ærede Medlem siger, at naar man kan nøjes med et mindre Antal Rigsdagsmænd i Forhold til Vælgertallet rundt omkring i de mange Lande, som det ærede Medlem nævnte, maa vi ogsaa kunne nøjes med et mindre Antal her, er det ganske rigtigt, det maa vi kunne. Men een Ting er, at man er standset ved et Tal, som en Gang er fastsat og ligger forholdsvis lavt, og en anden Ting at arbejde sig fra et forholdsvis højt Tal, som man er naaet op paa, ned til et mindre Tal, som man vil anse for Idealet, i alt Fald for bedre. Det ærede Medlem vil, efterhaanden som han kommer til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, hvis han kommer til at beskæftige sig med det i Praksis, møde Vanskeligheder af højst forskellig Art og først og fremmest uovervindelige Vanskeligheder fra de talstærke Kredse af Vælgere, der til daglig staar og kræver Rigsdagsmændenes Antal begrænset. Naar der foreligger Forslag herom i Praksis, strømmer Skrivelserne ind, saa møder Deputationer, ledsagede af Rigsdagsmænd, mindre for de Kredse, der fremtidig skal bestaa, end for dem, der skal nedlægges. Og det ærede Medlem kan være ganske overbevist om, at det Tryk er ikke saa helt let at staa for. Jeg har ikke paa nogen Maade villet ironisere over det ærede Medlem, naar jeg sagde, at jeg ogsaa godt kunde tænke mig, at hvis noget saadant skete, kunde jeg ogsaa vente det ærede Medlem som Fører for en Deputation, som bad om, at Tallet nok maatte blive begrænset, men at Nedsæringskniven dog endelig maatte gaa udenom det lille Omraade, som det ærede Medlem *in casu* repræsenterer. Jeg har tidligere beskæftiget mig med denne Sag, og lige saa saare det store og betydningsfulde Arbejde, som for Tiden foreligger for Rigsdagen, er bragt til Afslutning, hvad jeg haaber vil ske i nær Fremtid og med gunstigt Resultat, vil Regeringen tage Spørgsmaalet om en ny Valglov op til Overvejelse, til Trods for at man er bekendt med alle de Vanskeligheder, der knytter sig dertil. Man vil forsøge at udarbejde et Forslag, som samtidig med at knytte Rigsdagsmænd og Vælgere nærmere til hinanden, som Tilfældet var i svunden Tid, bidrager til at mindske Rigsdagsmændenes Antal. Det skulde glæde mig overordentligt, om det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og